

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. III. Majus gaudium esse inventis, aut redditis, aut periculo ereptis
rebus caris, quam si nunquam amissæ, aut semper extra periculum
fuissent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

illos coluisse Mercurium scribit Servius in illud
Æneid. 8. omnigenumque Deum monstra, & laura-
tror Annibis; alii aliter fabulantur. Diodorus enim
l. 4. Filium Osiridis facit, qui patrem, in pere-
grinatione secutus, canis imagine pro insigni-
bus usus est.

C Infans fontis tui) infantem vocat, quia velut re-
cens natus infans, ex fonte sacri baptismatis no-
vus homo prodit.

V S V S.

Docet Victorinus illustri exemplo, publicam fidei
professionem non erubescere, & potius Deum,
quam homines timere.

C A P. III.

Majus gaudium esse inventis, aut redditis,
aut periculo ereptis rebus caris, quam si
nunquam amissa, aut semper extra peri-
culum fuissent.

I. D Eus bone, quid agitur in homine, ut
plus gaudeat de salute desperata ani-
mæ, & de majore periculo liberata: quam
si spes ei semper affuisset, aut periculum mi-
nus fuisset! Etenim tu quoque misericors

Luc. 15. 7. pater, a plus gaudes de uno pœnitente, quam de
nonaginta novem justis, quibus non est opus pœni-
tentia. Et nos cum magna jucunditate audi-
mus, cum audimus, quam exultantis pa-

storis humeris reportetur ovis, quæ errave-
rat: & drachma referatur in thesauros tuos,
collætantibus vicinis mulieri, quæ invenit.
Et lachrymas excutit gaudium solennitatis
domus tuæ, cum legitur in domo tua de mi-
nore filio quoniam mortuus erat, & revixit; per-
ierat, & inventus est. Gaudes quippe in nobis,

Luc. 15. 24. & in

& in Angelis tuis, sancta caritate sanctis. Nam tu semper idem, qui ea, quæ non semper, nec eodem modo sunt, eodem modo semper nosti omnia. Quid ergo agitur in anima, cum amplius delectatur inventis aut redditis rebus, quas diligit, quam si eas semper habuisset? Contestantur enim & cætra, & plena sunt omnia testimoniis clamantibus: Ita est.

2. Triumphant victor Imperator: & non viciisset, nisi pugnavisset. Et quanto maius periculum fuit in prælio, tanto maius est gaudium in triumpho. Iactat tempestas nautigantes, minaturque naufragium, omnes futura morte pallescunt. Tranquillatur cœlum & mare, & exultant nimis, quoniam timuerunt nimis. Æger est carus, & vena ejus malum renuntiat: omnes qui eum salvum cupiunt, ægrotant simul animo. Fit ei recte, & nondum ambulat pristinis viribus: & fit jam tale gaudium, quale non fuit, cum antea salvus & fortis ambularet.

3. Easque ipsas voluptates humanæ vitæ, etiam non inopinatis, & præter voluntatem irruentibus, sed institutis & voluntariis molestiis, homines acquirunt. Edendi & bibendi voluptas nulla est, nisi præcedat esuriendi & sitiendi molestia. Et ebriosi quædam falsiuscula comedunt, quo fiat molestus ardor: quem dum extinguit potatio, fit delectatio. Et institutum est, ut jam patræ sponsæ non tradantur statim, ne vilem habeat maritus datam, quam non suspiraverit sponsus dilatam. Hoc in turpi & execranda lætitia; hoc in ea, quæ concessa & licita est; hoc in ipsa sincerissima honestate ami-

LUC. 15.
35. amicitiæ; hoc in eo, qui mortuus erat, & revixit: perierat, & inventus est. Vbique magis gaudium, molestia majori præceditur.

4. Quid est hoc Domine Deus meus, cum tu æternum tibi tu ipse sis gaudium, & quædam de te circa te, semper gaudeant? Quid est, quod hæc rerum pars alternat defectu & profectu, offensionibus, & conciliationibus? b An is est modus earum, & tantum dedisti eis, cum à summis cælorum usque ad ima terrarum, ab initio usque in finem seculorum, ab angelo usque ad vermiculum, à motu primo usque ad extremum: omnia genera bonorum, & omnia justa opera tua, suis quæque sedibus locares, & suis quæque temporibus ageres? Hei mihi, quam excelsus es in excelsis, & quam profundus es in profundis! & nusquam redidis, & vix redimus ad te.

N O T A.

1. p. q. 21. a Plus gaudes de uno pœnitente) pulchre S. Thomas,
a. 4. ad 4. sive sint innocentes inquit, sive pœnitentes: illi sunt magis Deo dilecti, qui plus habent de gratia. Ceteris tamen paribus innocentia dignior est, & magis dilecta. Dicitur tamen Deus plus gaudere de pœnitente quam de innocentie, quia plerumque pœnitentes cautiiores, humiliores, & ferventiores resurgunt. Vnde Gregorius dicit: quod dux in prelio eum militem plus diligit, qui post famam conversus fortiter hostem premit, quam qui nunquam fugit, nec unquam fortiter fecit. Vel alia ratione, quia aequaliter donum gratia, plus est comparatum pœnitenti, qui meruit pœnam, quam innocentie, qui non meruit. Sicut centum marchæ magis donum est, si dentur pauperi, quam si dentur regi.

b An is est modus earum?) Causam alternantis lœtitiae post pericula, & tristitiae in periculis, S. D. bene refert in naturæ creatæ mutabilitatem. Cui illud addi potest, amorem qui securitate remittitur,

Homil. 34.
iu Euang.

titur, periculis acui & intendi. Quare cum periclitari advertimus id, quod amamus, depulso periculo magis hilarescimus, majusque gaudium sentimus: quia vehemens metus, torpescit veluti amorem excitavit.

C A P. IV.

Conversionem hominum magnæ autoritatis qualis erat Victorinus, plus gaudii afferre, tum quia multis noti sunt, tum quia exemplo suo profunt.

I. **A** Ge Domine, & fac; excita & revoca nos; accende, & rape; flagra, dulcesce; jam amemus, & curramus. Nonne multi ex profundiore tartaro cœcitatis, quam Victorinus, redeunt ad te: & accedunt, & illuminantur recipientes lumen? quod si qui recipiunt, accipiunt à te potestatem, ut filii tui fiant. Sed si minus noti sunt populis, minus de illis gaudent, etiam qui neverunt eos. Quando enim cum multis gaudetur, & in singulis uberior est gaudium: quia fervefaciunt se, & inflammantur ex alterutro. Deinde quod multis noti, multis sunt autoritati ad salutem, & præeunt secuturis. Ideoque multum de illis, & qui eos præcesserunt, lœtantur: quia non de solis lœtantur. Absit enim, ut in tabernaculo tuo præ pauperibus accipientur personæ divitum, aut præ ignobilibus nobiles: quando potius in ^{1. Cor. 3.} firma mundi elegisti, ut confunderes fortia; & ignobilia hujus mundi elegisti, & contemptibilia, & ea quæ non sunt, tanquam quæ sunt, ut ea, quæ sunt evanescantur.

2. Et